

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/95/2016
Identifikačné číslo spisu: 2015200091
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200091.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančenika, v právnej veci navrhovateľky: W. G., bytom X., J. A. T. XXXX, proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 21. januára 2016, č. k. 38Sd/16/2015-20, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21. januára 2016, č. k. 38Sd/16/2015-20, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 21. januára 2016, č. k. 38Sd/16/2015-20, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 04. decembra 2014, ktorým odporkyňa podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej iba „zákon“) a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny slovenskej republiky č. 329/2013 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2015, zvýšila od 01. januára 2015 starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 294,30 € mesačne.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 244 ods. 1 až 3, § 247 ods. 1 až 3 a § 250l ods. 1 a 2 O.s.p. Uviedol, že podľa § 82 ods. 12 zákona č. 461/2003 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 184/2017 Z. z. (účinnom do 29.10.2017), Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) vydá opatrenia a vyhlási jeho úplné znenie uverejnením v zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“) najneskôr do 31. októbra kalendárneho roka, ktorí predchádza príslušnému kalendárnemu roku, ktorým ustanoví pevnú sumu zvýšenia dôchodkovej dávky podľa odsekov 2 až 7, 9 a 10. Podľa § 1 písm. a) Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 295/2014 Z.z., sa pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky v roku 2015 ustanovuje na 5,20 eura, ak ide o starobný dôchodok.

Zdôraznil, že s poukazom na § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, pričom súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., krajský súd nezistil žiadnu nezákonnosť jeho vydania ani porušenia práv žalobkyne, z čoho vyvodil záver, že návrh žalobkyne nie je dôvodný a napadnuté rozhodnutie žalovanej preto ako vecne správne potvrdil. Vzhľadom na to, že žalobkyňa v konaní úspešná nebola, náhradu trov konania jej krajský súd nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku podala odvolanie navrhovateľka, ktorá rozsudok krajského súdu považovala za nesprávny. Namietala, že ako žalobkyňa jej neboli priznané trovy konania. Žiadala, aby celá záležitosť bola vrátená krajskému súdu na opätovné preskúmanie invalidného dôchodku, ktorý poberala, predčasného starobného dôchodku a starobného dôchodku, ktorý poberá po doplnení odpracovaných rokov a to na náklady Sociálnej poisťovne. Žiadala tiež, aby dôchodky boli prepočítané po podaní a pridelení sudcu a aby nebolo odvolanie politicky zmanipulované.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisov vrátane administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľke bol právoplatným rozhodnutím odporkyne číslo XXX XXX XXXX 0 z 02. februára 2006 podľa § 70 ods. 1 a § 293e zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení priznaný invalidný dôchodok, ktorý jej bol rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X z 03. januára 2008 podľa § 263 ods. 10 a § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 721/2004 Z.z. odňatý od 14. februára 2008 a zároveň jej bol od 19. septembra 2007 vyplácaný predčasný starobný dôchodok, ktorý je po dovŕšení dôchodkového veku starobným dôchodkom.

Predmetom daného konania je však rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 04. decembra 2014, ktorým odporkyňa podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení navrhovateľke zvýšila starobný dôchodok mesačne o pevnú sumu (5,20 eur) podľa § 1 písm. a) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky.

V konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. je predmet súdneho konania vymedzený tým, čo bolo predmetom rozhodnutia napadnutého opravným prostriedkom. Inými nárokmi, než boli riešené napadnutým rozhodnutím sa súd zaoberať nemôže. Predmetom prieskumu v tomto súdnom konaní preto nemôže byť otázka prípadného nároku navrhovateľky na príspevok za opatrovanie, či skúmanie dôvodnosti námietok proti výkonu exekúcie na základe iného rozhodnutia súdu. Z rovnakého dôvodu nie je možné v tomto konaní skúmať dôchodkové nároky syna navrhovateľky. Vzhľadom na to, že rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku z XX.februára XXXX nadobudlo právoplatnosť po jeho potvrdení rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 34Sd/152/2008-65 z 01.júla 2009 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu sp.zn. 9So/145/2009 z 29.septembra 2009, týmto rozhodnutím súd už nie je oprávnený sa zaoberať.

Súd pri preskúmaní rozhodnutia z 04.decembra 2014 z hľadiska jeho súladu s § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny slovenskej republiky č. 329/2013 Z. z., nemohol prihliadnuť ani na ťaživú sociálnu situáciu navrhovateľky.

Krajský súd rozhodol správne, keď náhradu trov konania navrhovateľke nepriznal, pretože podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. by náhrada trov konania navrhovateľke patrila len vtedy, ak by v konaní bola úspešná.

Vzhľadom na vyššie uvedené aj odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.